

Mahalle Baskısı

– Gökdeniz · 06 Kasım 2020

MAHALLE BASKISI

Mahalle maçlarında, çocukken kaleye geçerdim hep...
Yoksa büyükler oynatmıyordu.
Yorulan olsun da, beş dakika ortada oynayayım diye kaç maç bitirdiğimi hatırlamıyorum bile. Bir kaç kez, soluksuz kalan abilerden biri boğuk sesle;
-Hadi geç biraz, yoruldum..
dediğinde
-Sakın ileri gitme ha, defansta kal
diye de sıkıca tembihlerlerdi arkasından.
Eee ben gol atmak istiyordum ama..
Golü abiler atardı mahallede (O gün bugün futbolu hala sadece gol atmak sanıyoruz ya..
Sene 1960 ların ortaları...
İlkokuldayım, diğer çocukların kemer takılabilen pantolonları var. Hani kemer kısmında uzun bir dil olur, beş on santim öteden düğmelenirdi ya ayrıca, o türlerden.
Benimki lastik belli idi..
Annemin elde diktiği, cebi falan olan, ütü yapılabilen ama es kaza önlüğüm yukarı sıyrıldığında boğum boğum bel lastiği izi sırttan türden hani..
O yüzden ilkokulda sık sık önlüğünü çekiştiren öğrencilerdendim. Ortaokulda da gömleğini pantolonun içine sokamayıp, üstüne salanlardan... Mayıs sıcağında bile süeter giymekte ısrar edenlerden. Her teneffüste kantinden sucuklu tost alıp kokuta kokuta sınıfta yiyebilen öğrencilere uzaydan gelmişler gibi baktığımı da hatırlıyorum, naylona ve üstüne de bez peçeteye sarılmış tepsi böreği dilimlerini çantamdan çıkarıp çıkarmamakta kararsız kaldığımı da.
Çoğu zaman eve dönerken yolda yerdim, annem "Yine yememişsin" diye söylenmesin diye...
Lise yılları keyifliydi;
Millet Parkı arkasındaki çayırılıkta yaptığımız maçın kritiklerini, sınıfın kikirdek kızlarıyla gidilen "Tecavüz" adlı filmi anlatan diğer çocukları bastırmak için abarttığımız da oluyordu belki, ama okul kırmaksa biz de kırmıştık bir kaç kez işte.
Hem bizimki beleşti.
Siyasete bulaşmamaya çalışıyorduk ama bazen üst sınıflardakiler "Bugün derse girilmeyecek" dediklerinde "Niye ki" diye de soramıyorduk çoğunlukla..
Faşistler okula geleceklermiş, uyanık olacakmışız...
Kimdiler, niye okullarına gelmelerini istemiyorduk. Tuhaf yaratıklar olmalıydılar?
Bizim gibi elleri, gözleri, kulakları olan, her gün gördüğümüz türden insanlarmış meğer.
Üniversitede bir gün derse girdiklerinde görene kadar anlayamadım..

Aaa bu faşistler o faşistler miydi acaba?

Faşistse okula alınmaz, dövülür diye nutuklar çeken ateşli öğrenciler bunların neyine düşmandılar ki?

Dört yıl boyunca ne zaman okula gelseler kavga, gürültü olaylar, boykotlar

2 yılda 2 ay okula gidemememizin sebebi onların da okula gelmeleri miydi sadece acaba?

Okul çıkışı ders notlarını istemesinler diye hergün köşe kapmaca oynanır mıydı? Ya fotokopi çektirirken birisi görürse? Gizlice ders notu ulaştırın hain olma psikolojisini yaşamayan bilemez. Sürekli aynı stres okuldan bile soğutur adamı mazallah.

İş hayatı çoğu yaşananı unutturuyor insana, geleceği hazırlayıp, kurtarma telaşı törpülüyor sivri yönlerimizi.

Öğle tatiline denk gelmediğinde, Cuma saatinde ortadan kaybolmanın zorluğuna alışıyor insan onca gaile içerisinde. Noel baba figürlü yılbaşı hediyesini gösteren iş arkadaşı "Ne şeker di mi?" diye sorduğunda ;

"Ne, ha, hı evet hakkaten şirin bişi"

diye mırıldanmayı otomatiğe bağlayabiliyor. Yeni taşınılan lojmanda karanlıkta sahur yemeğine kalkmayı, çocuklar korkuyor diyerek gece boyunca ışık yakarak. Kurban kesmeyi Anadoludaki akrabalara vekalet vererek. Başörtülü, çarşafı bayram ziyaretçilerini de, bütün bayramı, onlardan önce onları, küçük büyük demeden ziyaret edip, evden uzaklaşarak formüle edebiliyor insan...

-Burada görüştüğümüz iyi oldu, akşama tatile gidiyoruz biz de...

.....

Şimdilerde de bu mahalle baskısı nedir ona kafamı patlatıyorum. Patates baskısı desem değil, her yerde var ama hiçbir yerde aynı zamanda. Şekli şemali nasıl, canlı mı, dişi mi erkek mi, iyi mi kötü mü bilmiyorum. Yeni bir şey galiba.

Ama söz, araştırıyorum.

Öğrenince size de söyleyeceğim...

erol başçı